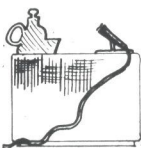

guk baino lehen aipatzen dituzten guk aipatzen ditugun gero eta gauza gehiago.

Beste etapa zer da aste-kari batendako? Egunkaria. Jadanik zenbait hilabete ideia zabaldua izan zen, baina ez da dudarik sekulan baino gehiago behar dela pentsatu Euskal Herriko berriak egunkari batez zabaltea. Horri loturik esaten nuen gauza bat da: hemen Iparraldean garen prentsa idatzikook benebol edo sosis kobratu gabe egiten dugula lan handiena. Eta prentsa idatzian benebola horrek ziurrik mugak baditueta eta, beraz, nonbait behar dela asmatu beste neurri batetara ailegatzeko osoki profesionalki gauza horien egiten.

Joxe Joan G. de Txabarri

Guria
jatetxean
«Euskara eta komunikabi-
deak» gaiaz
eginiko
kolokioan
(irailaren
16an)

A lde bate-
tatik gar-
bi dago
euskara-
ren plan-
gintza
instituzio-
en eginbe-
har es-
klusiboa
dela, bai-
na beste-
tik gizar-
tean eus-
karak ja-
so behar
duen
oihartzu-
nean ko-

munikabideek garrantziz-
ko pisua dute, hil ala bizi-
koa. Horretaz ihardutea
eskatuko nieke mahaiki-
deei.

—Lehendabizikoz, mode-
ratzaileak emandako egoera-
ren deskribapenari nabardura
bat argitu nahi diot, bati-
pat zera aditzera eman due-
nean, Hizkuntz Plangintza
Administrazioaren eskutan
dagoela soilik, alegia. Mo-
mentu honetan, dudarik ga-
be, Hizkuntz Plangintza era-
gile bakarrak instituzioak di-
ra, ez bait dago beste giza el-
karterik Komunitate Autono-
moaren barnean hauek hain-
bat aportaziorik dakarrenik
Euskararen Plangintzan.

Hala ere, honek ez du

esanahi esparru honetan
instituzioek eskusibotasuna
beregantzen dutenik, bai
bait dira bestelako mugi-
menduak, herrikoiki eta so-
zialak, zeinak ere eragile
gertatzen diren Plangintza
honen gainean. Beraz, ez li-
tzateke justua hasieran bo-
tatako baieztapen orokorra
ez argitzea, bestelako herri
elkarteak kontutan hartzea
ahaztuta.

Hizkuntz Plangintza bat
burutzeak pedagogia herri-
koiki arazoa planteiatzen du,
azken finean asmoa herri
oso bat idea baten atzetik
ekartzekoa bait da, Euska-
raren Plangintza baten
atzetik. Arazorik garrantzi-
tsuena horretan datza, ma-
sa soziala gaur egun nazio-
nalismoak aditzera ematen
dituen baldintzen barnera
erakartzea, zeinak argi sa-
marrak diren Komunitate-
ko gehiengoarentzat, betie-
re denontzat nolabait
amankomunak diren helbu-
rutatik begiraturaz.

Pedagogia herritar honen
planteiamendua ez da aski
garbi geratzen ari herrial-
deko literatura soziolinguis-
tikoan. Egitasmoak huts
egiten ari diren arrazoi na-
gusiak gizarte mailako inzi-
dentsia beharrea oinarritu-
tuko lirerateke, eta beraz, egi-
tasmu guzti hauek arrakas-
tarik izango dute, baldin eta
masa sozial eta herritarrean
eragiten bada Euskararen
Plangintzan azpimarratzen
diren helburuen lorpenare-
kiko —honetan kominikabi-
deek ezinbesteko papera jo-
katzen dute—.

Nik uste dut hemen dire-
la aurkitutako arazo printzi-
palak Hizkuntz Plangintza
honen barnean: gehiago
esijitzen zaio Administra-
zioari, areago jo behar due-
la, helburu askoz ere espe-
rantzagarriak izan beharko
litzukeela, ahazturik hasie-
ra batetik markaturiko hel-
buru nagusiak zeintzuk zi-
ren. Pedagogia herritar
planteamendu baten falta
dago honetan, eta eraman
gaitzake distantziamendu
adierazgarri batetara inteli-
gentsia politikoaren eta ma-
sa sozialaren artean, azken
honek sartu beharko lukee-
larik plangintza instituzio-
nalaren barnean.

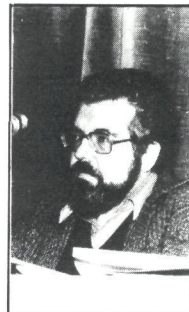

Torrealdak puntua jarrita

Paulo Agirrebaltzategiri

—Euskal Kulturaren Batza-
rrea da EKB; eta zu zeu horko
partaide zara hasieratik. Kultur
talde herritarrak biltzea eta
koordinatzea du asmozat.

Batek baino gehiagok salatzen
dio, ordea, kolore bakarrek jendea
dagoela hor. (Kolore hori po-
litikoa da noski). Zer diozu?

K oloreen arazoa oso katramilatua da ezagutzaren filoso-
fian.

Ezaguna da esatera: bakoitzak bere betaurrekoen kolore-
koa ikusten duela dena. Badira, ordea, besteei halako kolo-
reko betaurrekoak ipintzen ibiltzen direnak, haien begiak
kolore horretakoak ikusteko.

EKBren politika? a) Euskararik gabe Euskal Herririk ez; b)
Euskara hizkuntza nazionala; c) Euskara denona eta denon-
tzat; d) Euskararen normalkuntzarako plangintza orokorra;
e) Herri erakundeen partaidetza eta protagonismoa euska-
ren berreskurapenerako.

Oinarrizko koloreak dira horiek euskararen politikan.
Hortik aurrera euskal kulturaren loraldiaren kuadroa pinta-
tu behar denon artean.

Jakingarri bat, egun hauetakoa: helduei euskara irakasten
ari diren elkarte eta erakunde ez ofizial guztiak —kolore
guztietakoak— EKBn elkarturik ari dira euskara ikastearen
aldeko jaberazpen-kanpaina egiten

Puntako argitalpenak

Iruñeko «Hauzolan» liburudendak emandako datuak

Literatur liburuak:

- 1.— «Emily», Patxi Perurena. Elkar.
- 2.— «Irene. Tempo di adaggio», Pako Aristi. Erein.
- 3.— «Teseu», André Gide. Elkar.
- 4.— «Olagarroa», Mario Onaindia. Elkar.
- 5.— «Paixibo», Joxeñ Sagastizabal. Elkar.

Orotarikoak:

- 1.— «Nafarroako euskal idazleak (I)». J.M. Larrea eta P. Diez de Ulzurrun. Pamiela.
- 2.— «Oilar-jokoa» komikia, L. Astrain. HABE.
- 3.— «Larrun» aldizkaria, 5. zenbakia.
- 4.— «Perurena», Iñaki Perurena. Baroja.
- 5.— «Etxaide jauna», Jon Etxaide, Erein.